

20 Σεπτεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΥΛΙΝΑ Χ'ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 20/88)

Δήμοι — Επιτροπές — Σύσταση — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985, άρθρο 45 —
Δήμαρχος — Μπορεί να παρίσταται, οπότε και προεδρεύει — Δημοτικός
Γραμματέας — Τηρεί πρακτικά (άρθρο 51).

5 Σύλλογικά όργανα — Σύσταση — Παρουσία υπηρεσιακών για βοήθεια στην
τήρηση των πρακτικών — Εφόσον δεν αναμειγνύονται στην λήψη της
αποφάσεως, δεν υπάρχει παρακλιτυτία.

10 Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου — Τεκμηρίο νομιμότητας —
Φάκελος ενώπιον του οργάνου — Τεκμαίρεται ότι το περιεχόμενό του
ελήφθη υπόψη.

15 Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Συμπληρώνεται από τα στοιχεία του
διοικητικού φακέλου.

15 Οδοί και οικοδομές — Άδεια οικοδομής — Χαλάρωση — Ο Περί
Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομιών Νόμος, Κεφ. 96, άρθρο 14 — Οι Περί
Οδών και Οικοδομιών Κανονισμοί, Καν. 66 — Δημόσιο συμφέρον —
Βάρος αποδείξεως — Βαρύνει τον εκάστοτε Αιτητή.

20

Η υπόθεση αυτή προέκυψε από άρνηση του Δήμου Στροβόλου να
προωθήσει Αίτηση για χαλάρωση των σχετικών οικοδομικών κανονι-
σμών, όπως είχαν ζητήσει οι Αιτητές. Αρνητική άποψη είχε διαμορφώ-

σει αρχικά η αρμόδια Τεχνική Επιτροπή του Δήμου, της οποίας την εισήγηση υιοθέτησε ο Δήμος.

Οι Αιτητές υπέβαλαν ότι η σύνθεση της Τεχνικής επιτροπής δεν ήταν νόμιμη, γιατί συμμετείχαν ο Δήμαρχος, ο Δημοτικός Γραμματέας και άλλοι 2 υπηρεσιακοί παράγοντες, ότι δεν έγινε δέουσα έρευνα γιατί η επίδικη απόφαση αναφέρεται σε "Αίτηση και επιστολή" των Αιτητών, ενώ οι Αιτητές είχαν υποβάλει δύο Αιτήσεις με δύο αντίστοιχες επιστολές και ότι εν πάση περιπτώσει η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας.

Οι νομικές αρχές, που ανέπτυξε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας όλες τις εν λόγω εισηγήσεις των Αιτητών, φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γαβριήλ ν. Δημοκρατίας (1967) 3 Α.Α.Δ. 638,

Γεωργιάδης ν. Δημοκρατίας και Άλλου (1966) 3 Α.Α.Δ. 252,

Χατζηστεφάνου ν. Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 289,

Ανδρονίκου ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 209,

Καράτσης ν. Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 900,

Αριστείδης ν. Ε.Ε.Υ. (1986) 3 Α.Α.Δ. 466,

Πετρίδης ν. Αρχής Βιομηχανικής Καταρτίσεως Κύπρου (1989) 3 Α.Α.Δ. 933,

Ιωάννου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1981) 3 Α.Α.Δ. 280,

Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 572,

Μουσά ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Παραλιμνίου (1986) 3 Α.Α.Δ. 1887.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Στροβόλου με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των αιτητών για τροποποίηση και/ή επέκταση και/ή μετατροπή υφισταμένης οικοδομής και/ή άδεια οικοδομής σε ακίνητο τους στο Στροβόλο.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

10 Π. Λυσάνδρου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:

15 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση του καθ' ου η αίτηση που στάληκε με επιστολή ημερ. 9.11.87
20 στες αιτήσεις και με την οποία απερρίφθηκε η αίτησή τους ημερ. 24.3.86 για τροποποίηση και/ή επέκταση και/ή μετατροπή υφισταμένης οικοδομής και/ή για άδεια οικοδομής σε ακίνητο των αιτητριών στο Στροβόλο.

25 2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση του καθ' ου η αίτηση να απορρίψει το αίτημα για παραχώρηση χαλάρωσης από τις διατάξεις της ΚΔΠ 8/86."

30 Οι αιτητές είναι ιδιοκτήτες δυνάμει τίτλου με αριθμό J2306, του τεμαχίου 2177, Φ/Σχ. ΧΧΧ/6.Ψ.2 και ΧΧΧ/6.Ψ.1 στο Στροβόλο. Στις 31 Μαρτίου 1980 υπέβαλαν αίτηση και σχέδια και στις 27 Ιανουαρίου 1981 εξασφάλισαν την άδεια οικοδομής με αρ. Ε16401 για την ανέγερση διόροφης οικοδομής με δύο καταστήματα και υπόστεγο χώρο στάθμευσης στο ισόγειο και
35 δύο διαμερίσματα στον α' όροφο (Παράρτημα "Α"). Στις 17 Σεπτεμβρίου 1982 από επιτόπια έρευνα παρατηρήθηκε ότι η ανέγερση της οικοδομής αυτής είχε αρχίσει. Στις 3 Ιανουαρίου 1983 εξασφάλισαν ανανέωση της σχετικής άδειας (Παράρτημα "Β").

40 Στις 22 Ιανουαρίου 1986 δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας η Κ.Δ.Π. 8/86 σύμφωνα με τις πρόνοιες της οποίας το τεμάχιο των αιτητών εντάχθηκε στην

Ζώνη Η5 όπου επιτρέπεται η ανέγερση οικοδομών με ανώτατο αριθμό ορόφων 3, ύψος 37 '-Ο'' και συντελεστή δομήσεως 1.20:1.

- Στις 24 Μαρτίου 1986 οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση και σχέδια για την προσθήκη τριών ορόφων πάνω στην υφιστάμενη οικοδομή που θα περιλαμβάνει δύο διαμερίσματα στο β' όροφο, δύο διαμερίσματα στο γ' όροφο και ένα διαμέρισμα στο δ' όροφο (Παράρτημα "Γ"). Στις 20 Μαΐου 1986 ο Επαρχιακός Λειτουργός του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικίσεως μελέτησε την αίτηση και σύστησε την απόρριψή της για τους λόγους που αναφέρονται στο σημείωμα (15) του φακέλου 8340/80 (Παράρτημα "Δ") στο οποίο μεταξύ άλλων λέγονται τα πιο κάτω:-
- 5
- 10
- 15
- “3. Επί τόπου παρατηρήθηκαν τα ακόλουθα:
- (α) Από την εγκριμένη οικοδομή έχει συμπληρωθεί ο α' όροφος με μικρής κλίμακας μετατροπές.
- 20
- (β) Τα καταστήματα του ισόγειου είναι ασυμπλήρωτα (δεν έγινε η τοιχοποιία).
- (γ) Το υπόστεγο της οικοδομής έχει περιχλωστεί με τοιχοποιία και χρησιμοποιείται ως ανεξάρτητη αποθήκη κατά παράβαση του όρου 8(α) της άδειας οικοδομής, της Κ.Δ.Π. 329/77, και της Κ.Δ.Π. 8/86.
- 25
4. Ανεξάρτητα με τις πιο πάνω παρατηρήσεις η προτεινόμενη προσθήκη ορόφων προσκρούει στα ακόλουθα:
- 30
- (ι) Η οικοδομή θα έχει συντελεστή 2.20:1, ύψος 51 '-Ο'' και αριθμό ορόφων 5 αντί 1.20:1, ύψος 37 '-Ο'' και αριθμό ορόφων 3 αντίστοιχα, κατά παράβαση των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86 (Ζώνη Η5).
- 35
- (ιι) Ενώ οι ανάγκες της οικοδομής σε στάθμευση ανέρχονται σε 9 χώρους μόνον 3 αυτοκίνητα μπορούν να σταθμεύσουν στο τεμάχιο δεδομένου ότι όπως αναφέρθηκε πιο πάνω το υπόστεγο της οικοδομής έχει περιχλωστεί και δεν μπορούν να σταθμεύσουν σ' αυτό αυτοκίνητα.
- 40

5. Για τους λόγους που αναφέρονται στις παραγράφους 3(α), 3(γ) και 4(ι) και 4(ιι) πιο πάνω η έκδοση της αιτούμενης άδειας δε συστήνεται.

5 6. Έχοντας υπόψη τις σοβαρές παραβάσεις που παρουσιάζει η οικοδομή να ειδοποιηθούν οι αιτητές έγκαιρα για να προληφθεί πιθανή έναρξη των οικοδομικών εργασιών αναφορικά με τις προτεινόμενες προσθήκες και παράλληλα να κληθούν:

10

(α) Να υποβάλουν σχέδια που να προνοούν για οικοδομή η οποία να είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 8/86.

15

(β) Να επαναφέρουν το υπόστεγο της οικοδομής στην εγκριμένη του χρήση, και

20

(γ) Να υποβάλουν σχέδια που να δείχνουν τις μετατροπές που έγιναν στον εγκριμένο α' όροφο της οικοδομής.

25

7. Όταν οι αιτητές συμμορφωθούν με τις πιο πάνω παρατηρήσεις ο φάκελος να μου επιστραφεί για επανεξέταση."

30

Οι αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 9 Σεπτεμβρίου 1986, ζήτησαν από το Διευθυντή Πολεοδομίας την παραχώρηση χαλάρωσης των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86 (Παράρτημα "Ζ"), για την προσθήκη δύο τουλάχιστον ορόφων αντί τριών. Με απαντητική επιστολή του ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως ημερομηνίας 20 Σεπτεμβρίου 1986, πληροφόρησε τους αιτητές ότι αίτηση για παραχώρηση χαλάρωσης, πρέπει να υποβληθεί προς την αρμόδια αρχή (Παράρτημα "Η"), δηλαδή το Δήμο Στροβόλου.

35

Για το ίδιο θέμα στις 10 Σεπτεμβρίου 1986 οι αιτητές με επιστολή τους προς το Δήμο (Παράρτημα "Ε"), ζητούν την παραχώρηση χαλάρωσης των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86 για την προσθήκη δύο τουλάχιστον ορόφων αντί τριών.

40

Στις 16 Μαρτίου 1987, ο Δήμος με επιστολή του κοινοποίησε στους αιτητές τα προβλήματα που παρουσίαζε η αίτησή τους

και τους κάλεσε να υποβάλουν νέα σχέδια που να προνοούν για οικοδομή η οποία να είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 8/86 (Παράρτημα "Θ").

Στο μεταξύ με επιστολή τους οι αιτητές, που λήφθηκε στο Δήμο στις 20 Μαρτίου 1987, (Παράρτημα "Γ"), ζήτησαν επανεξέταση του αιτήματός τους για την παραχώρηση χαλάρωσης των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86. Στις 2 Απριλίου 1987 οι αιτητές αποστέλλουν τα σχετικά σχέδια σύμφωνα με την πιο πάνω επιστολή (Παράρτημα "Κ").

Στις 19 Ιουνίου 1987 η Τεχνική Επιτροπή του Δήμου μελέτησε την αίτηση και αφού έλαβε υπόψη ότι δεν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος για παραχώρηση της αιτούμενης χαλάρωσης αποφάσισε να εισηγηθεί στο Συμβούλιο την απόρριψή της (Παράρτημα "Λ").

Στη συνεδρία αυτή παρευρέθηκαν οι κ.κ. Ι. Χρ. Χ' Ιωσήφ, Δήμαρχος, Λ. Κωνσταντίνου, Πρόεδρος της Επιτροπής, Χρ. Χριστοδούλου, Α. Φλουρέντζου, Τ. Ζεμπύλας, Σ. Ηλιοφώτου, Μέλη της Επιτροπής, Α. Λάμπρου, Δημοτικός Γραμματέας, Α. Γιοκαρή, Δημοτικός Μηχανικός Κ. Κοτζιμάκας και Φ. Ιωάννου. Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου του Δήμου που έγινε στις 12 Ιουνίου 1986, λήφθηκε η πιο κάτω απόφαση για επάνδρωση επιτροπών σύμφωνα με το Άρθρο 45 του Περί Δήμων Νόμου.

“Επάνδρωση Επιτροπών σύμφωνα με το Άρθρο 45 του Περί Δήμων Νόμου.

Η Δημοτική Επιτροπή υιοθέτησε εισήγηση όπως σε διάφορες Επιτροπές συμμετέχουν και μη Μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου αφού προηγουμένως τύχουν της εγκρίσεως της ολομέλειας του Συμβουλίου (Άρθρο 45(1)).

Το Δημοτικό Συμβούλιο διόρισε τα πιο κάτω πρόσωπα σαν μέλη των αντίστοιχων επιτροπών.

(α) Επιτροπή τεχνικών Υπηρεσιών.

Χρ. Χριστοδούλου,
Λ. Κωνσταντίνου,

Σ. Ηλιοφώτου,
Τ. Ζεμπύλας,
Λ. Φλουρέντζου.”

5 Είναι η θέση των αιτητών ότι η Τεχνική αυτή Επιτροπή είχε
σύνθεση διαφορετική από εκείνη που καθόρισε το Δημοτικό
Συμβούλιο στην πιο πάνω συνεδρία του και επομένως η παρά-
νομη συγκρότηση του οργάνου οδηγεί σε ακύρωση της προ-
10 σβαλλόμενης πράξης μια και για να είναι αρμόδιο κατά νόμο
το όργανο που εξέδωσε την απόφαση είναι απαραίτητη προϋ-
πόθεση, η ορθή σύνθεσή του. Έκαμε δε παραπομπή για το
σκοπό αυτό στις υποθέσεις *Ανδρέας Γαβριήλ ν. Της*
Δημοκρατίας (1967) 3 Α.Α.Δ. 638, 657, *Κλεάνθης Γεωργιάδης*
ν. Της Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 252, *Γιάγκος Χ' Στεφάνου*
15 *ν. Της Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 289, *Ανδρονίκου ν. Της*
Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 209, *Καράτσης ν. Της*
Δημοκρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 900 (Ολομέλεια). Υποστήριξε δε
επίσης ότι αν στη συνεδρίαση αρμοδίου συλλογικού οργάνου
συμμετέχουν μη κατά νόμο εξουσιοδοτημένα ή αρμόδια όργα-
20 να, ή εκπρόσωποι συνδικαλιστές, τούτο οδηγεί και πάλιν σε
ακύρωση. (Βλέπε *Σωτήριος Αριστείδης ν. Ε.Ε.Υ.* (1986) 3
Α.Α.Δ. 466 στη σελ. 474).

25 Πάνω στο σημείο αυτό αναφορά μπορεί να γίνει και στην
υπόθεση *Κώστα Πετρίδη ν. Αρχής Βιομηχανικής Καταρτίσεως*
Κύπρου (1989) 3 Α.Α.Δ. 933.

30 Δεν αμφισβητείται ότι στη συνεδρία της Τεχνικής
Επιτροπής, ημερομηνίας 19 Ιουνίου 1987, συμμετείχαν εκτός
από τα μέλη, όπως αυτά καθορίστηκαν πιο πάνω, και άλλοι
υπηρεσιακοί παράγοντες. Όσον αφορά την παρουσία του
Δημάρχου αυτός δύναται να παρίσταται δυνάμει της επιφυλά-
35 ξεως του άρθρου 45(5) του περί Δήμων Νόμου του 1985
(Ν.111/85), στις συνεδριάσεις της επιτροπής οπότεν και αν
παρίσταται, προεδρεύει και θεωρείται μέλος αυτής.

40 Όσον αφορά το δημοτικό γραμματέα, κ. Λάμπρου, δυνάμει
του άρθρου 51 του ίδιου Νόμου, ο δημοτικός γραμματέας
“τηρεί ωσαύτως τα πρακτικά των συνεδριάσεων του συμβου-
λίου και των επιτροπών αυτού:

Νοείται ότι ο δημοτικός γραμματέας δύναται, μετά την προ-

τέραν έγκρισιν του δημάρχου, να εξουσιοδοτή οιονδήποτε άλλον δημοτικόν υπάλληλον να ενεργή εκ μέρους του διά την τήρησιν των πρακτικών των συνεδριάσεων οιασδήποτε επιτροπής.”

5

Επομένως η παρουσία του κατά την πιο πάνω συνεδρία της Τεχνικής Επιτροπής ήταν καθόλα νόμιμη και επιτρεπτή.

Περαιτέρω, όπως αναφέρεται στην αγόρευση του καθ' ου η αίτηση ο κ. Λάμπρου και η διδα Γιοκαρή παρουσίασαν τα θέματα και ο κος Κοτζιγκας και η κα Ιωάννου βοήθησαν στην τήρηση των πρακτικών, χωρίς να λάβουν μέρος στη λήψη αποφάσεως της Τεχνικής Επιτροπής, γεγονός για το οποίο δεν υπάρχει τίποτε ή μαρτυρία προς το αντίθετο.

10

15

Η απλή παρουσία υπηρεσιακών παραγόντων σε συνεδρίαση προς διευκόλυνση ενός συλλογικού οργάνου για παρουσίαση των φακέλων ή τήρηση των πρακτικών χωρίς όμως ενεργό συμμετοχή στη λήψη της αποφάσεως δεν καθιστά την απόφαση του οργάνου αυτού άκυρη.

20

Οι αποφάσεις στις οποίες αναφέρεται ο ευπαιδευτος συνήγορος των αιτητών, και ειδικότερα στην **Αριστείδης** (πιο πάνω), δεν είναι σχετικές με το θέμα υπό εξέταση, καθότι επρόκειτο για περιπτώσεις εξωυπηρεσιακών παραγόντων, όπως π.χ. αντιπροσώπους των συντεχνιών πράγμα αντίθετο προς τις συγκεκριμένες πρόνοιες του σχετικού νόμου.

25

Γι' αυτό θεωρώ ότι η συγκρότηση της Τεχνικής Επιτροπής ήταν καθ' όλα νόμιμη και η παρουσία των μη μελών καθόλα επιτρεπτή. Τέλος θεωρώ ότι δεν πρέπει να παραγνωριστει το γεγονός ότι η απόφαση της Τεχνικής Επιτροπής είχε γίνει ομόφωνα αποδεχτή από το Δήμο.

30

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι ότι η απόφαση πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα γιατί η εισήγηση της Τεχνικής Επιτροπής όπως επίσης και η απόφαση του Δήμου αναφέρονται σε “αίτηση” ή “επιστολή” για παραχώρηση χαλάρωσης, ενώ υπήρχαν δύο επιστολές για το θέμα αυτό, ημερομηνίας 20 Μαρτίου 1987 και 2 Απριλίου 1987, όπως αναφέρεται και στην ένσταση στις παραγράφους 11, 12. Και παρ' όλο που και οι δύο επιστολές αναφέρονται στα αρχικά αρχιτεκτονικά σχέδια

35

40

που υπήρχαν στο φάκελο του Συμβουλίου Βελτιώσεως, η Τεχνική Επιτροπή δεν αναζητά ούτε λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο αυτού του φακέλου, οπότε, όπως επιπλέον είναι ο ισχυρισμός, υπήρχε ελλειπής έρευνα και έλλειψη αιτιολογίας για απόρριψη της αίτησης για χαλάρωση, μια και αν πάσχει προπαρασκευαστικό στάδιο από ακυρότητα συμπαρασύρεται σε ακύρωση και το τελικό αποτέλεσμα. (Βλέπε *Ιωάννου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1981) 3 Α.Α.Δ. 280, 299).

Στις 29 Οκτωβρίου 1987, σε συνεδρία του το Δημοτικό Συμβούλιο απέρριψε τόσο την αίτηση ημερομηνίας 24 Μαρτίου 1986, όσο και το αίτημα για παραχώρηση χαλάρωσης των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86. Στα σχετικά πρακτικά (Παράρτημα "Μ"), αναφέρονται τα πιο κάτω:

"B. 340/80. Παυλίνα Χ' Θεοδούλου και άλλη..

Η αίτηση υποβλήθηκε στις 24.3.1986 και αφορά την έκδοση άδειας για την προσθήκη τριών ορόφων πάνω από υφιστάμενη διόροφη οικοδομή στο τεμάχιο 2177, Φ/Σχ. XXI/62.W2 & XXX/6W.1.

Το πιο πάνω τεμάχιο βρίσκεται στη Ζώνη Η5 όπως καθορίστηκε με την Κ.Δ.Π. 8/86 η οποία δημοσιεύτηκε στις 22.1.1986, μέσα στην οποία επιτρέπεται η ανέγερση οικοδομών μέχρι 3 ορόφους, ύψος 37 '-0" και συντελεστή δόμησης 1.20:1.

Η οικοδομή όπως προτείνεται να ανεγερθεί θα έχει συντελεστή δόμησης 2.20:1, ύψος 51 '-0" και αριθμό ορόφων 5, κατά παράβαση των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86.

Το Συμβούλιο αφού μελέτησε την αίτηση καθώς και σχετική επιστολή των αιτητριών για παραχώρηση χαλάρωσης των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος για την παραχώρηση χαλάρωσης και αποφάσισε να την απορρίψει."

Η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερομηνίας 9 Νοεμβρίου 1987 (Παράρτημα "Ν").

Κατά πρώτο είναι φανερό από το περιεχόμενο των δύο επι-

στολών (Παραρτήματα "Γ", "Κ"), ότι στην ουσία δεν πρόκειται για δύο διαφορετικά αιτήματα αλλά για το ίδιο δηλαδή την επανεξέταση της αιτήσεως για να δοθεί άδεια για την ανοικοδόμηση δευτέρου ή τρίτου ορόφου.

5

Στην ουσία τέτοια άδεια δεν μπορούσε να δοθεί παρά μόνο κατόπιν χαλαρώσεως των προνοιών της Κ.Δ.Π. 8/86. Επίσης εφόσον ο φάκελος της υποθέσεως ήταν ενώπιον του Δήμου καθ' όλη τη διαδικασία και ουδεμία μαρτυρία υπάρχει περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι το περιεχόμενό του λήφθηκε υπόψη κατά τη λήψη της τελικής αποφάσεως. Συνεπώς ο ισχυρισμός περί ελλείψεως επαρκούς έρευνας δεν ευσταθεί και ουδεμία πλάνη περί τα πράγματα υπάρχει.

10

Τέλος, όσον αφορά τον ισχυρισμό περί ελλείψεως αιτιολογίας, σαφής και επαρκής αιτιολογία υπάρχει και στην ίδια την απόφαση αλλά και στο φάκελο της υποθέσεως, ότι δηλαδή, "δεν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος για την παραχώρηση τέτοιας χαλάρωσης".

15

20

Δυνάμει της πρώτης επιφυλάξεως του εδαφίου (2) του άρθρου 14, του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96, ουδεμία άδεια εκδίδεται από την αρμόδια αρχή παρὰ μόνο σύμφωνα με τις δημοσιευμένες γνωστοποιήσεις.

25

"Νοείται ότι εάν η αρμοδία αρχή δηλοί εαυτήν ως ικανοποιημένη ότι το δημόσιον συμφέρον απαιτεί την έκδοσιν αδειάς, το Υπουργικόν Συμβούλιον, μετά την λήψιν και μελέτην της τοιαύτης δηλώσεως, δύναται, κατά την απόλυτον αυτού διάκρισιν, να εξουσιοδοτήσει την αρμοδιαν αρχήν να εκδώσει άδειαν άλλως ή συμφώνως προς την τοιαύτην γνωστοποίησιν:"

30

Επίσης ο κανονισμός 66 των περί Οδών και Οικοδομών Κανονισμών, όπως είναι δημοσιευμένοι στο Παράρτημα Τρίτο, στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 20 Ιανουαρίου 1955, και 14 Μαρτίου 1963, προνοεί ότι "... ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως, τη αιτήσει της αρμοδίας αρχής ή του ενδιαφερομένου προσώπου, εν οιαδήποτε ειδική περιπτώσει καθ' ην σύτος, ... ικανοποιείται ότι οιαδήποτε χαλάρωσις των παρόντων Κανονισμών είναι προς το δημόσιον συμφέρον, δύναται να εξουσιοδοτήσει την

35

40

αρμοδίαν αρχήν να μη απαιτή την εφαρμογήν οιωνδήποτε των
 τοιούτων τροποποιήσεων μη ουσών πλέον επαχθών, ως ούτος
 ήθελε θεωρήσει σκόπιμον λογιζομένων των ειδικών περιστάσε-
 ων εκάστης περιπτώσεως.”

5

Όπως έχει αναφερθεί στην υπόθεση *Κωνσταντίνου ν.
 Δημοκρατίας* (1966) 3 Α.Α.Δ. 572 στη σελίδα 579:

10 “There is no doubt that relaxations are to be authorised
 under regulation 66 only to the extent to which they prove to
 be necessary in the public interest; it follows, therefore, that no
 greater a relaxation should be granted than what is warranted
 by the public interest in a particular case.”

15 Το βάρος της αποδείξεως περί υπάρξεως δημοσίου συμ-
 φέροντος βαρύνει πάντοτε τον εκάστοτε αιτητή. (Βλέπε
Μουσκά ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Παραλιμνίου (1986) 3
 Α.Α.Δ. 1887 στη σελ. 1895.)

20 Στην προκειμένη περίπτωση οι λόγοι που προβάλλουν οι
 αιτητές δεν συνηγορούν για την ύπαρξη δημοσίου συμφέρο-
 ντος, αλλά μόνο του δικού τους προσωπικού συμφέροντος, και
 βεβαίως, αναμφίβολα, η ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος δεν
 προϋποθέτει και την ύπαρξη δημοσίου συμφέροντος.

25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται και
 επικυρώνεται η επίδικη απόφαση.

30

Δε γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
 χωρίς έξοδα.*